jan 890.

Sinda juta leitäänesse.
Mai läks jõe palvidle.
Jõgi armas, aita minda,
Sõe kaldad katke minda.
Kudas, kudas Maiekene,
Kudas wõib jõgi awita,
Sõe kaldad katta sinda?
Sõnop ju weji wolaga,
Kui mu silmäd sirawad.
Senip mu isä isändä,
Senip mu emä emändä,
Senip pojad noored ärrädd,
Ouest jutuwad õlle jooned,
Kajo ääreft-kaelä jooned,
Wärawista-wiina jooned,
Senip oo ilu tuasse,
Naeste laulu lauasjagi,
Poeste pulma pörmandalle,
Seni kui tüterid kodosse,
Tanu tahtijaid tuasse.
Tuba jäeb tühjäs tüteristä,
Ait jäeb arwas riietestä,
Kõik jäid nurgad nutemaie,
Istmed istjd igatsemä.
Nurgad nutsid noorukesi,
Pingid pere neidisiida,
Uluma jäid uued ukse,
Karjuma jäid karja laadad,
Lehmäd muusid lüpsijäidä.

Talled määjd talitajad. jan 891.
Süs lõpis ilu tuastä,
Naeste laulu lauastagi,
Poeste pulma pörandälta.
Ouest lõpsid õlle jooned,
Kajo ääreft källa jooned,
Wärawistä wiina jooned.
Ei olnd isä isändä,
Ei olnd emä emändä,
Ei ole pojad noored ärrädd.
5. Oh jedä ennift eluda,
Kallift kaju põdwerestä,
Kui me käswime kodosse,
Istjme isä tuasse.
Olin kui ubo ilrisa,
Käisin kui käbi kenästi,
Ua õisi uhkesti.
Marja warji walgaste.
Kodo mind makjin juure kulla,
Isä õuesse õeda,
Taadi õues taderlaie.
Würsin kui muna murule,
Kürsin kui kerä kejäle,
Õõnakene pialeõue.
Muna teeb muru filedä,
Kera teeb kejä tajase,
Õun teeb õue ilmärguse.
Isä ei täidnud tännitädä,
Ema ei ella nigatagi.